

Herdabrev för Livets söndag 2016

Kära bröder och systrar i Kristus!

Först vill jag tacka er alla som på olika sätt har bidragit till att den helige faderns besök blev så lyckat. Han har styrkt oss i vår katolska tro och samtidigt gett oss inspiration att be och arbeta mer medvetet för alla kristnas enhet. ”Herrens ankomst är nära” (Jak 5:8). Adventstiden är en omvändelsens och förnyelsens tid, då vi får längta mer intensivt efter Jesus Kristus. Vi väntar på det Barn som skall födas till världen för att frälsa den. Vi tömmer vårt hjärta på allt som hindrar oss från att ta emot detta Barn och efterfölja det. Vi försöker själva bli som barnen för att kunna komma detta Barn närmare. Det betyder också att vi vill ta oss an och hjälpa alla de barn som lider. Genom Caritas’ adventsinsamling vill vi hjälpa de flyktingbarn som bäst behöver vår hjälp. Vi sörjer över alla de barn som går under på ”dödens hav” tillsammans med sina anhöriga på flykt. Vi ber för dem och för alla de barn som är utsatta för hotet att inte få födas i vårt välmående land. Vi gör vad vi kan för att hjälpa de barn som flytt till oss. Kristendomen är Barnets och barnens religion. Det är ett profetiskt budskap i en värld, där pengar, karriär och makt riskerar att bli viktigare än små och svaga människor.

Kristendomen är livets religion. Tron ger oss hopp, när ”dödens kultur” riskerar att ta överhanden. Kristus är den uppståndne och levande Herren som lever och verkar i sin Kyrka och i hela sin värld. ”Blinda ser och lama går, spetälska bli rena och döva hör, döda stor upp och fattiga får ett glädjebud” (Matt 11:5). Som Kristi lärjungar får vi föra ut evangeliets glada budskap och hjälpa till att förverkliga det just där vi lever och verkar. Det är viktigt att vi katoliker – som den helige fadern påminde oss under sitt besök – samverkar med alla andra kristna för att bistå de behövande. ”Stärk maktlösa händer, ge kraft åt vacklande knän” (Jes. 35:3).

Vi kristna måste göra vår röst hörd i det samhälle, där vi lever och sprida evangeliets glada budskap till alla dem som inte känner Jesus. Vi måste ta oss an de svaga och bortglömda och ge röst åt dem som inte har någon röst. Vi har fått uppdraget att förkunna det mänskliga livets okränkbara värdighet från den första spåda början i moderlivet till det sista flämtande andetaget. Ingen människa får berövas sin rätt att leva och att förnekas sin rätt att leva ett värdigt liv. Tillsammans med alla människor av god vilja får vi stå upp för alla människors gudagivna värde och värdighet. Vi är oroliga för de tendenser till främlingsfientlighet som ibland gör sig gällande. Den Gud som fötts för oss i Betlehem fick snart fly till Egypten. Gud har på så sätt identifierat sig med alla flyktingar. Vi får se Jesus i var och en av dem och visa honom vår kärlek i dem. På så sätt kan de hjälpa oss att komma Gud närmare, den Gud som valde att bli en utsatt, lidande och förföljd människa för vår skull. Men det är också han som har segrat på Korsets heliga trä och återlöst hela mänskligheten och befriat den från syndens och ondskans makt.

Kristendomens är det nya livets religion. Kärleken är ingjuten i våra hjärtan. Den uppståndne Herren ger oss del av sitt eviga liv i Kyrkans sakrament. Vi får där ta ut något av det eviga livets härlighet i förskott, speciellt i eukaristin där den himmelska bröllopsmåltiden skymtar fram i heliga tecken. Vi får styrka av änglarnas bröd för att göra livet här på jorden mer likt himlens verklighet. Vi får redan nu leva av det universella brödraskap, där vi alla skall bli ett i Kristus. Vi får vårda skapelsen som Skaparen anförtrott åt oss för att den skall bevara sin skönhet och integritet. Vi får vara hans medarbetare här på jorden, för att den skall bli ett hem där alla kan leva i fred och rättvisa. Allt och alla som lever måste få vårt skydd och vår hjälp.

Under sitt besök talade påven Franciskus om *ömhetens revolution* och *saktmodets väg*. Jesus har genom sitt liv här på jorden visat oss sin ömma kärlek och vill att vi skall förvalta och förkunna den för allt och alla. Han vill leda oss på saktmodets och ödmjukhetens väg, så att vi tjänar våra bröder och systrar och leder dem fram till honom. I en värld där man tar för sig och vill ha första platsen lär han oss att sätta de andra i centrum och tjäna dem. På korset har Jesus anförtrott oss alla till sin moder. Vi behöver mer än någonsin Jungfru Marias ömma hjälp och mäktiga beskydd för att förstå hur vi skall leva i Jesu efterföljd. Det finns en speciell aspekt av Jesu budskap och av sättet att efterfölja honom som vi bara kan lära oss i Marias närhet. Utan henne riskerar något väsentligt av vår tro att fördunklas. I alla tider gör hon sig därför påmind för att hjälpa oss att omvända oss mer till Jesus. Nästa år är det hundra år sedan barnen i Fátima fick möta Jungfru Maria, för det är ofta små och fattiga barn som lyssnar mer på henne än de stora och mäktiga. Maria inspirerar oss till en djupare omvändelse och överlåtelse till livets Herre.

Kristendomen är det eviga livets religion. Gång på gång måste vi bli påminda om att vi är kallade till det eviga livet. Här på jorden är vi bara på pilgrimsfärd för att öva in vad vi skall göra i evigheten: tillbe och älska Gud. I varje människa skapad till Guds avbild blir vi påminda om Gud. På så sätt kan vi ta ut något av evigheten i förskott. Vi får be för våra avlidna och bistå dem på vägen genom reningen fram till det saliga skådandet. De heliga som redan nått fram till målet kan i sin tur hjälpa oss att förvandlas mer och mer av nåden. Vi lever i en gränslös verklighet, där allt som lever förhärligar den Gud som har skapat allt och vill återlösa allt. Honom tillkommer lov och pris i all evighet.

Med min förbön och välsignelse till er alla.

Stockholm, Kristus Konungens högtid, den 20.11.2016

+Anders Arborelius ocd